

Ministeren

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

19. november 2015

Medlem af Folketinget Johanne Schmidt Nielsen (EL) har den 19. november 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 64 ad L 62 til udlændinge-, integrations- og boligministeren, som hermed besvares.

Udlændinge-, Integrations- og
Boligministeriet

Spørgsmål nr. 64:

Vil ministeren redegøre for, hvorvidt retspraksis ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol skelner mellem børn og voksne, når det gælder, hvor længe en udlænding kan holdes frihedsberøvet uden domstolskontrol?

Slotsholmsgade 10
Post 1216 København K
Tel. 7226 8400
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

Svar:

CVR-nr. 36977191

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 39 til lovforslaget for en nærmere beskrivelse af den foreslåede suspensionsordning i § 37 k.

Der henvises endvidere til besvarelsenerne af spørgsmål nr. 48 og 74 samt til pkt. 3 i lovforslagets almindelige bemærkninger for en nærmere beskrivelse af lovforslagets forhold til Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

I forhold til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis om frihedsberøvelse af børn kan det oplyses, at dette skal ske under passende omstændigheder, jf. Domstolens dom af 12. oktober 2006 i sagen Mubilanzila Mayeka og Kaniki Mitunga mod Belgien. I den pågældende sag var EMRK artikel 5, stk. 1, litra f, krænket, idet en mindreårig klager var frihedsberøvet i et lukket modtagelsescenter under samme omstændigheder som voksne, hvilket ikke var passende i lyset af hendes særlige sårbarhed som mindreårig, uledsaget asylansøger.

Det gælder også, når børn er frihedsberøvede sammen med voksne, jf. Domstolens dom af 19. januar 2010 i sagen Muskhadzhiyeva mod Belgien, hvor frihedsberøvelsen af en mor og hendes fire børn krænkede børnenes rettigheder efter EMRK artikel 5, stk. 1, litra f, og artikel 3. Klagerne var russiske statsborgere, der søgte asyl i Belgien, men indrejsekontrollen viste, at de tidligere var indrejst i Polen, hvorfor de skulle tilbagesendes efter Dublin-proceduren. En lægelig undersøgelse gennemført af Læger uden Grænser under den ca. en måned lange frihedsberøvelse beskrev børnenes vanskelige sundhedsmæssige tilstand og detentionscentrets almindelige uforenlighed med frihedsberøvelse af børn.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet er ikke umiddelbart bekendt med praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, hvorefter frihedsberøvede børn har ret til at få spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed og fortsatte opretholdelse prøvet i retten på et tidligere tidspunkt, end hvad der gælder for voksne.

Det bemærkes i tilknytning hertil, at politiet og domstolene må forudsættes at prioritere sager om sårbare grupper, herunder uledsagede mindreårige.

Det bemærkes endvidere, at uledsagede mindreårige ikke må frihedsberøves i fængsler, jf. udlændingelovens § 37, stk. 10.

Inger Støjberg

/

Frederik Gammeltoft